

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ПОСЛУГ

© 2015 ГРИНЬКО Т. В., МАКСІМЧУК О. С.

УДК 658.589

Гринько Т. В., Максимчук О. С.

Проблеми та перспективи інноваційного розвитку вітчизняних підприємств сфери послуг

Мета статті полягає у визначенні сучасних проблем і перешкод на шляху спрямування підприємств сфери послуг до інноваційного розвитку та обґрунтуванні практичних пропозицій щодо вирішення цих проблем у сучасному турбулентному середовищі. У статті проаналізовано динаміку обсягів наданих послуг в Україні, динаміку інвестицій у сфері транспортних послуг країни, обсяг експортованих транспортних послуг вітчизняними підприємствами за 2009 – 2013 роки. Досліджено рівень інноваційної активності українських транспортних підприємств на підставі аналізу кількості виконаних наукових та науково-технічних робіт у транспортній галузі та динаміки інвестицій у сфері транспортних послуг України. Окреслено проблеми розвитку інноваційної діяльності у транспортній галузі та визначено шляхи їх вирішення.

Ключові слова: інноваційний розвиток, сфера послуг, транспортне підприємство, динаміка, інвестиції

Табл.: 5. **Бібл.:** 8.

Гринько Тетяна Валеріївна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри, кафедра економіки та управління підприємством, Дніпропетровський національний університет ім. Олеса Гончара (вул. Наукова, 13, Дніпропетровськ, 49050, Україна)

Email: greisy25@gmail.com

Максимчук Олександр Степанович – здобувач, кафедра економіки та управління підприємством, Дніпропетровський національний університет ім. Олеса Гончара (вул. Наукова, 13, Дніпропетровськ, 49050, Україна)

Email: o.s.maksimchuk@gmail.com

УДК 658.589

UDC 658.589

Гринько Т. В., Максимчук А. С. Проблемы и перспективы инновационного развития отечественных предприятий сферы услуг

Цель статьи заключается в определении современных проблем и препятствий на пути направления предприятий сферы услуг к инновационному развитию и обосновании практических рекомендаций по решению этих проблем в современной турбулентной среде. В статье проанализирована динамика объемов предоставленных услуг в Украине, динамика инвестиций в сфере транспортных услуг страны, объем экспортируемых транспортных услуг отечественными предприятиями за 2009 — 2013 годы. Исследованы уровень инновационной активности украинских автотранспортных предприятий на основе анализа количества выполненных научных и научно-технических работ в транспортной сфере и динамики инвестиций в сфере транспортных услуг Украины. Очерчены проблемы развития инновационной деятельности в транспортной сфере и определены пути их решения.

Ключевые слова: инновационное развитие, сфера услуг, транспортное предприятие, динамика, инвестиции

Табл.: 5. **Библ.:** 8.

Гринько Татьяна Валерьевна – доктор экономических наук, профессор, заведующий кафедрой, кафедра экономики и управления предприятием, Днепропетровский национальный университет им. Олеса Гончара (ул. Научная, 13, Днепропетровск, 49050, Украина)

Email: greisy25@gmail.com

Максимчук Александр Степанович – соискатель, кафедра экономики и управления предприятием, Днепропетровский национальный университет им. Олеса Гончара (ул. Научная, 13, Днепропетровск, 49050, Украина)

Email: o.s.maksimchuk@gmail.com

Grynko T. V., Maksimchuk A. S. The Issues and Prospects for the Innovative Development of Domestic Service-Oriented Companies

The article aims to identify the current issues and obstacles interfering with the innovative development of service-oriented companies and to substantiate proposed practical solutions to these issues in the present-day turbulent environment. The article analyzes trends in the volumes of services provided in Ukraine, investment trends in the country's transportation service industry, the volume of transportation services exported by domestic enterprises within the time frame of 2009-2013. The article also investigates the innovative activity level of Ukrainian transportation enterprises on the basis of analysis of the volume of research and development projects in the transportation sector and investment trends in the Ukrainian transportation service industry. The work identifies the issues arising in the innovative development of the transportation industry and outlines the methods of solving them.

Keywords: innovative development, service industry, transportation enterprise, trends, investment

Tabl.: 5. **Bibl.:** 8.

Grynko Tatiana V. – Doctor of Science (Economics), Professor, Head of the Department, Department of Economics and Business Management, Dnipropetrovsk National University named after Oles Gonchar (vul. Naukova, 13, Dnipropetrovsk, 49050, Ukraine)

Email: greisy25@gmail.com

Maksimchuk Alexander S. – Applicant, Department of Economics and Business Management, Dnipropetrovsk National University named after Oles Gonchar (vul. Naukova, 13, Dnipropetrovsk, 49050, Ukraine)

Email: o.s.maksimchuk@gmail.com

Вступ. Процеси глобалізації світової економіки та сучасні соціально-економічні умови розвитку національної економіки обумовлюють тенденції, пов'язані зі змінами пріоритетів розвитку суб'єктів господарювання, з прискоро-

ренням розвитку сфери послуг порівняно з матеріальним виробництвом, з появою нових послуг та розвитком сервісних технологій їх надання. В умовах ринкової конкурентної боротьби підприємства сфери послуг вимушені переходити-

ти на інноваційні засади розвитку з метою збільшення наданих послуг, підтримання стандартів якості, адаптації послуг до вимог та потреб споживачів. Завдання досягнення успішного розвитку потребує запровадження інноваційних підходів до управління підприємствами з урахуванням вимог ринку послуг, галузевих та регіональних особливостей.

У сучасних умовах господарювання одною з найважливіших умов забезпечення конкурентоспроможності підприємств сфери послуг є інноваційний розвиток, що сприяє укріпленню позицій на світовому ринку та структурним змінам в економіці. Саме інноваційний розвиток дозволяє задовольняти зростаючі потреби споживачів, в тому числі за рахунок створення нових секторів і видів послуг та розвитку існуючих. Очевидно, що сталий розвиток економічних систем у сучасних умовах залежить від рівня конкурентоспроможності на світовому ринку, а конкурентоспроможність, у свою чергу, – від відповідності світовому рівню науково-технічного прогресу.

Значущість проблем, пов'язаних із впровадженням інноваційних методів і підходів до управління підприємствами сфери послуг, та недостатньо глибокий рівень їх опрацювання обумовлюють актуальність дослідження.

Мета дослідження полягає у визначенні сучасних проблем і перешкод на шляху спрямування підприємств сфери послуг до інноваційного розвитку та обґрунтуванні практичних пропозицій щодо вирішення цих проблем у сучасному турбулентному середовищі.

Проблеми та питання розвитку підприємств сфери послуг досліджували З. В. Хатікова, Я. В. Лісун, Т. В. Пархоменко, Н. А. Патутіна, О. О. Ястремська, А. П. Яковенко, В. А. Решетняк, О. І. Радіна, Б. Ю. Сербіновський та інші. Теоретичні засади інноваційного розвитку підприємств досліджуються у наукових працях: А. Аткінсона, І. Алексеева, І. Александрова, С. Біра, П. Дойля, М. Кизима, Т. Клебанової, С. Ілляшенка, М. Крупки, О. Лапко, М. Лепи, Р. Лепи, Г. Пашути, В. Петренка, О. Пушкаря, Ю. Маленкова, К. Плетнева, П. Хорвата, К. Крістенсена, М. Рейнора, М. Рогози, Б. Санто, А. Саломатіної, Б. Твісса, О. Тридіда, М. Фрідмена, О. Ястремської та ін. Особливості інноваційної діяльності підприємств з урахуванням специфіки сфери послуг вивчали У. Лацоник, Л. М. Гурч, А. М. Ченчик, Я. Р. Корнійко, К. М. Михайличенко, С. Ю. Кучерявенко та ін. Але за сучасних умов не існує єдиного концептуального підходу до формування ефективних механізмів інноваційного розвитку саме підприємств сфери послуг.

Сфера послуг завжди відігравала важливу роль у суспільстві. Так, в передіндустріальному періоді найбільшого попиту набували особисті й побутові послуги, в індустріальному періоді стрімкого розвитку зазнали допоміжні послуги у виробничій сфері, в постіндустріальному – формуються та розвиваються принципово нові види послуг, пов'язані з особистими потребами та бажаннями людини, розвитком науки та технологій.

Одним із важливих показників розвитку сфери послуг є конкурентоспроможність послуг, що безпосередньо пов'язана з рівнем інноваційної активності підприємств сфери послуг. Сучасна економіка являє собою складний механізм господарювання, в якому взаємодіють різні структурні елементи комерційного, виробничого, інфор-

маційного та фінансового характеру, з метою успішного функціонування якого необхідні економічні перебудови, з урахуванням інтересів регіонів, галузей, підприємств та суспільства в цілому. При цьому, У. Лацоник вважає, що результати економічних перетворень на підставі активізації інноваційної діяльності та інноваційного менеджменту отримують реальний економічний зміст тільки через систему зв'язків з матеріальним виробництвом, що супроводжується збільшенням показників функціонування кожного підприємства сфери послуг [1].

Пілюшенко В. А. та Аракелова І. О. стверджують, що інноваційна стратегія підприємства повинна передбачати розробку заходів, спрямованих на «... збільшення частки сфери послуг у ВВП країни за рахунок стрибка рентабельності продажів або створення нового сегмента споживача, а також впровадження нових технологій виробництва послуг» [2, с. 134]. А. Л. Д. Водянка та О. В. Биканова наголошують, що з метою активізації інноваційної діяльності «сфера послуг потребує посилення взаємозв'язку зі стратегією розвитку народногосподарського комплексу в цілому» [3, с. 134]. Однак останнім часом саме сфера послуг активно бере участь у формуванні так званої економіки знань, розвиває інноваційну діяльність. Економіка знань – це економіка, що генерує інновації та забезпечує безперервний процес перетворення нових знань на товари, технології та послуги.

Послуги – це специфічний продукт праці, що не має матеріально-речової форми, спрямований на задоволення потреб замовника. Послуги охоплюють широкий спектр видів діяльності на державному та регіональному рівні, які поєднують у групи за різними класифікаційними ознаками. В Україні з метою статистичного обліку та аналізу виділяють торгівлю, послуги готелів та ресторанів, послуги транспорту та зв'язку, освіту, охорону здоров'я, соціальні послуги, комунальні, побутові послуги, послуги у сфері культури та спорту, ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку.

Отже, до основних причин, що обумовлюють необхідність інноваційного розвитку підприємств сфери послуг, можна віднести: загострення конкуренції та намагання максимізувати прибуток; збільшення попиту споживачів на послуги; необхідність формування позитивного іміджу та репутації підприємства; впровадження у процес надання послуг наукових винаходів та розробок для підвищення ефективності діяльності підприємства.

Україна має досить вигідне географічне розташування на Євразійському континенті, що привело до утворення на території нашої країни міцного транспортного вузла, через який проходять важливі торгівельно-транспортні шляхи. За таких умов транспортна галузь країни має добре підґрунтя для динамічного розвитку та виходу на лідируючі позиції серед інших галузей економічної системи держави. Але на сучасному етапі транспортна система України має багато проблем, основними з яких є невідповідність технологічного та технічного рівня вітчизняного транспорту європейським вимогам, відставання розвитку технологій транспортних послуг, низький рівень сервісного обслуговування, незадовільний рівень безпеки перевезень, значне екологічне навантаження транспорту на на-

вколишнє середовище тощо. Все це впливає на зниження конкурентоспроможності транспорту на світових ринках перевезень.

Вирішення цих проблем можливо шляхом впровадження транспортними підприємствами інноваційної діяльності, що позитивно вплине на розвиток транспортної системи України.

Стрімкий розвиток сфери послуг є умовою успішного розвитку національної української економіки. Останні роки деякі галузі сфери послуг, в тому числі транспортна галузь, набули ключового значення для функціонування економіки та соціально-економічного розвитку країни. Обсяги реалізації послуг за останні п'ять років демонструють тенденцію неперервного зростання (табл. 1).

Так, протягом 2009 – 2012 років спостерігалась тенденція зростання обсягів наданих послуг за всіма видами діяльності, а в 2013 році стався спад майже у всіх галузях сфери послуг, крім готельно-ресторанних послуг та послуг охорони здоров'я та соціальної допомоги.

Послуги транспорту та зв'язку склали за 2009 – 2013 роки 59 %, 58 %, 59 %, 57 %, 38 % від загальної суми наданих послуг відповідно, тобто транспортні послуги складають значну частку та відіграють важливу роль у розвитку сфери послуг України в цілому.

Транспортні підприємства генерують значні обсяги прибутку (за 2010 – 2013 роки загальна сума отриманого прибутку склала 7485 млн грн), мають значний експортний потенціал (табл. 2).

Таблиця 1

Динаміка обсягів наданих послуг в Україні за 2009 – 2013 роки, млн грн

Види послуг	2009 рік	2010 рік	2011 рік	2012 рік	2013 рік
Торівля, ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	1544705,7	1614332,9	1853303,1	2016794,0	1637340,8
Діяльність готелів та ресторанів	3407531,9	4248327,0	5043665,0	5600585,4	6191604,5
Діяльність транспорту та зв'язку	134011799,3	149397765,8	180301359,9	188382518,3	135791391,3
Операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям	65660670,4	78678774,0	93398639,7	101323528,7	34732425,8
Освіта	3136511,2	3373107,5	3476136,0	3342134,8	3294494,0
Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	5988855,6	6774063,8	8087836,1	8511495,6	9451873,0
Надання комунальних та індивідуальних послуг; діяльність у сфері культури та спорту	10833508,3	13036883,0	15999678,8	19998174,1	165968992,7
Сума реалізованих послуг	224583582,4	257123254,0	308160618,6	329175230,9	357068122,1

Розраховано та складено автором за [4].

Таблиця 2

Обсяг експортованих транспортних послуг підприємствами України за 2010 – 2013 рр., тис. дол. США

Види послуг	2010 рік	2011 рік	2012 рік	2013 рік
Транспортні послуги	7835176,2	8531843,0	9051096,3	8305848,5
Послуги морського транспорту	1234311,6	1211735,0	1241240,3	1123732,6
Послуги річкового транспорту	72735,7	82952,1	63091,2	42299,6
Послуги повітряного транспорту	1181929,8	1501094,1	1510704,9	1333178,2
Послуги залізничного транспорту	1487123,1	1776751,6	1586646,9	1613856,3
Послуги автомобільного транспорту	254043,4	396997,5	452364,2	478396,4
Послуги трубопровідного транспорту	3357722,5	3755012,3	3248222,6	3335629,6
Передача електроенергії	181,0	754,3	3177,4	382,4
Інші допоміжні та додаткові транспортні послуги	221384,0	298050,3	396577,3	333723,9

Розраховано та складено автором за [4].

Отже, можна зробити висновок, що найбільшу частину в експорті займають послуги трубопровідного транспорту (42 %, 44 %, 35 %, 40 % відповідно в 2010 – 2013 роках від загальної кількості транспортних послуг). Слідом за послугами трубопровідного транспорту, експортують у

трохи меншому обсязі послуги залізничного транспорту (18 %, 20 %, 17 %, 19 % відповідно в 2010 – 2013 роках від загальної кількості транспортних послуг). На третьому місці за експортом транспортних послуг знаходяться послуги повітряного транспорту (15 %, 17 %, 16 %, 16 % відповідно

в 2010 – 2013 роках від загальної кількості транспортних послуг).

Слідом за послугами повітряного транспорту попитом користуються послуги морського транспорту (15 %, 14 %, 13 %, 13% відповідно в 2010 – 2013 роках від загальної кількості транспортних послуг).

Вищевказане демонструє значущість транспортних послуг для ефективного функціонування та сталого розвитку сфери послуг та економіки країни в цілому. Але, незважаючи на це, транспортна галузь у нашій країні розвинута недостатньо, в 2013 році спостерігалась погіршення основних показників діяльності, що обумовлено наявністю проблем у даній сфері.

Проблеми та фактори, які обумовлюють розвиток транспортної сфери, досліджують як науковці-теоретики, так і фахівці-практики. Найбільш повний аналіз чинників, що найсуттєвіше впливають на розвиток галузі, виділили Л. М. Гурч та А. М. Ченчик, розподіливши їх на внутрішні та зовнішні стосовно національної економіки. Зовнішні

пов'язали з тенденціями розвитку торгівлі, промисловості та транспорту на світовому та європейському рівні, а внутрішні з темпами економічного росту в країні в цілому та в окремих галузях, в тому числі, в транспортній галузі [5, с. 171].

Крім цього, Я. Р. Корнійко вважає, що «більшість проблем виникли від непропорційного розвитку транспортних та логістичних послуг» та нарікає на відсутність державної стратегічної програми розвитку та регулювання транспортної галузі. В умовах дієвої підтримки розвитку та функціонування галузі на підприємствах постає завдання самостійного пошуку шляхів підвищення ефективності діяльності, зміцнення конкурентоспроможності, збільшення обсягів послуг [6].

Одним з показників інноваційного розвитку транспортної галузі К. М. Михайличенко вважає кількість наукових та науково-технічних робіт, високих технологій, які створюють та використовують транспортні підприємства, результати дослідження яких наведено в табл. 3, 4.

Таблиця 3

Кількість виконаних наукових та науково-технічних робіт у транспортній галузі, шт. [7]

Рік	Усього робіт	З них зі створення нових видів							
		виробів			технологій		матеріалів	методів і теорій	інші
		усього	у т.ч. в яких використано винаходи	з усього – техніки	усього	з них ресурсозберігаючих			
2010	1462	219	44	89	50	39	21	203	969
2011	1429	132	23	71	48	38	14	211	1024
2012	1403	131	23	68	44	28	12	239	977
2013	1503	169	35	84	67	45	22	215	1030

Таблиця 4

Кількість підприємств та кількість створених і використаних високих технологій у транспортній галузі, шт. [7]

Рік	Кількість підприємств			Кількість створених високих технологій	Кількість використаних високих технологій
	Усього	з них			
		які створили високі технології	які використовували високі технології		
2010	132	4	130	4	377
2011	203	2	202	2	562
2012	241	1	240	1	786
2013	229	3	228	3	810

Як видно з табл. 3, кількість наукових та науково-технічних розробок зменшується протягом досліджуваного періоду, що свідчить про падіння інвестиційної активності вітчизняних транспортних підприємств. Загальна кількість наукових та науково-технічних робіт з 2010 рік по 2012 рік зменшувалась, і тільки в 2013 році збільшилась на 100 шт. Тенденції зниження протягом 2010 – 2012 років та незначного збільшення в 2013 році спостерігаються за всіма показниками, наведеними в табл. 3, крім кількості наукових методів і теорій для під-

приємств транспорту, які також у 2013 році зберегли динаміку зменшення. Тобто в цілому можна констатувати негативні тенденції в інноваційній діяльності транспортних підприємств, що пов'язано в тому числі і з пріоритетним напрямом наукових та науково-технічних досліджень на підприємствах промисловості та сільського господарства. З метою підвищення конкурентоспроможності вітчизняної сфери послуг необхідна організація та впровадження загальнонаціональної інноваційної програми, націленої на збільшення інвестиційного потенціалу

лу підприємств та впровадження інноваційних проектів, з урахуванням пропорцій розвитку різних галузей економіки.

Високі технології трактуються такими, що розроблені на наукових засадах із застосуванням нових знань, з умовою відповідності передовому світовому технічному світовому ринку наукомісткої продукції [7, с. 66]. Кількість підприємств та кількість створених і використаних високих технологій у транспортній галузі наведено в табл. 4.

За даними табл. 4 видно, що в 2013 році створення і використання високих технологій та об'єктів права інтелектуальної власності, а також використанням раціоналізаторських пропозицій займалося 229 транспортних підприємств України, що на 12 менше порівняно з 2012 роком. Протягом року високі технології створювали 3 підприємства, що на 2 більше, ніж у 2012 році, але істотно цей показник не змінився. Але кількість використаних високих технологій протягом аналізованого періоду постійно збільшувалась: в 2013 році цей показник більш ніж у два рази перевищував показник 2010 року, що свідчить про збільшення зацікавленості транспортних підприємств у застосуванні високих технологій.

Що стосується проблем розвитку на рівні підприємств галузі, необхідно звернути увагу на проблеми, які притаманні більшості підприємств транспортної сфери:

- недостатні обсяги інвестицій та брак фінансових ресурсів, що призводить до несвоєчасного оновлення основних фондів, в тому числі транспортних засобів;

- неефективне та малоефективне використання транспортного парку;
- низька система безпеки транспортних засобів, персоналу, що обслуговує транспортні засоби, пасажирів та вантажі;
- недосконалість логістичних систем та систем диспетчерського обслуговування;
- недостатній професійно-кваліфікаційний рівень персоналу.

Крім загальних проблем в галузі, існують локальні проблеми, притаманні різним видам транспортних послуг. Наприклад, для автотранспортних підприємств актуальними проблемами є побудова ефективної організаційної структури управління, слабке економічне обґрунтування ефективності замовлень на перевезення, нецільове використання транспортних засобів, «ліві рейси», перевитрати та крадіжки паливно-мастильних матеріалів, труднощі у відстеженні транспортного засобу в рейсі тощо. Для залізничного транспорту значні проблеми виникають у зв'язку з моральною та фізичною зношеністю рухомого складу та транспортних засобів, високою фондоемністю, матеріаломісткістю та енергоемністю послуг. Проблеми водного та повітряного транспорту також пов'язані з технічним станом матеріальної бази галузі та загальним рівнем розвитку економіки. Для транспортної галузі в цілому та для окремих підгалузей досить актуальною є недостатня інвестиційна активність. Динаміка інвестиційної діяльності в сфері транспортних послуг наведена в табл. 5.

Таблиця 5

Динаміка інвестицій у сфері транспортних послуг України за 2010 – 2013 роки, млн грн

Показники	2010 рік	2011 рік	2012 рік	2013 рік
Наземний та трубопровідний транспорт, всього, в т. ч.	6770,7	9051,0	15144,3	4601,4
вантажний залізничний транспорт	2093,6	2872,5	6189,9	-
вантажний автомобільний транспорт	1200,7	1693,3	1572,6	1448,7
пасажирський наземний транспорт	1644,9	2315,2	2107,1	1281,5
трубопровідний транспорт	1831,5	2170,0	2400,5	932,6
Авіаційний транспорт	616,9	853,4	775,4	540,5
Водний транспорт, всього, в т. ч.:	178,5	149,3	117,3	132,6
річковий вантажний транспорт	25,3	75,8	74,2	44,5
морський вантажний транспорт	31,7	53,0	27,5	83,9
річковий пасажирський транспорт	121,3	20,2	0,4	-
морський пасажирський транспорт	0,2	0,3	15,3	-
Складське господарство та допоміжна діяльність у сфері транспорту	11901,0	15771,7	16385,4	13347,3
Поштова та кур'єрська діяльність	124,6	151,2	385,5	211,5
Усього	19591,7	25976,6	32807,9	18833,3

Розраховано та складено автором за [4].

Значно впливає на розвиток галузі інноваційна активність підприємств, що тісно пов'язана з інвестиційною діяльністю. При чому інвестиційна діяльність має мати ін-

новаційний характер, а не просто спрямовуватись на оновлення матеріально-технічної бази. Разом з необхідністю збільшення загального обсягу інвестицій для успішного

розвитку транспортного підприємства необхідно значну їх частку спрямовувати на фінансування інновацій. Тому інвестиційна та інноваційна діяльність на транспортному підприємстві повинні здійснюватись одночасно та мати узгоджені механізми управління.

Кучерявенко С. Ю. [8]. виділяє 6 етапів формування інноваційної моделі на підприємствах сфери послуг:

- виявлення та розрахунок потреб в інноваціях;
- інформаційна підготовка відомостей про інновації;
- попередня розробка нововведень;
- затвердження рішення про впровадження про інновації;
- впровадження інновації;
- інституціоналізація.

Організація інноваційної діяльності підприємств сфери послуг повинна забезпечити уявлення пропозиції послуг на споживчому ринку в цілому, визначення напрямів стратегічних змін у даній сфері, розробку стратегії розвитку підприємств у довгостроковому періоді, створення та удосконалення системи комунікацій, спрямовану на підвищення ефективності реалізації послуг, формування інноваційної організаційної структури управління, впровадження системного контролінгу розвитку послуг на споживчому ринку.

Інноваційна діяльність на транспортному підприємстві має бути спрямована на вирішення таких завдань:

- забезпечення високої якості транспортних послуг;
- своєчасність виконання замовлень та перевезень;
- забезпечення безпеки перевезень як пасажирів, так і вантажів;
- підвищення комфортабельності перевезень пасажирів;
- впровадження сучасних інформаційних систем;
- використання енергозберігаючих технологій,
- підвищення екологічності транспортних послуг.

Висновки. В умовах стратегічної спрямованості України на інноваційний тип розвитку адаптація підприємств до нових умов ринкової економіки та її активне реформування тісно пов'язані з інноваціями як рушійною силою економічного зростання. Підприємства транспорту України у своєму розвитку мають низку проблем, які полягають у невідповідності технічного та технологічного рівня вітчизняного транспорту міжнародним вимогам, у низькому рівні сервісного обслуговування, у відставанні розвитку технологій надання транспортних послуг, низькому рівні безпеки перевезень, значному екологічному навантаженні транспорту на навколишнє середовище тощо. Подолання цих проблем неможливе без активізації інноваційної діяльності, спрямованої на підтримку стратегічних змін у даній сфері, розробку стратегії розвитку підприємств в довгостроковому періоді, створення та удосконалення системи комунікацій, спрямовану на підвищення ефективності реалізації послуг, формування інноваційної організаційної структури управління, впровадження системного контролінгу розвитку послуг на споживчому ринку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лационик У. Теория инновационного предприятия / У. Лационик // Terra economicus : сб. статей российских и зарубежных экономистов начала XXI века. – М. : Наука-Спектр, 2008. – С. 672.

2. Пілюшенко В. Л. Стратегія інноваційного управління сферою послуг на основі маркетингового підходу / В. Л. Пілюшенко, І. О. Араkelова // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2013. – № 4. – С. 133 – 142.

3. Водянка Л. Д. Развитие инновационной деятельности у сфери послуг / Л. Д. Водянка, О. В. Биканова // Финансовый механизм решения глобальных проблем: предупреждение экономических кризисов : I міжнародна науково-практична конференція [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.confcontact.com/20120322/4_vodyanka.php

4. Офіційний сайт Державного комітету статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>

5. Гурч Л. М. Маркетингове дослідження ринку транспортних послуг України / Л. М. Гурч, А. А. Ченчик [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://vlp.com.ua/files/23_22.pdf

6. Корнійко Я. Р. Сучасний розвиток транспортної системи України / Я. Р. Корнійко // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури. – 2012. – № 35 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/PPEI/article/viewFile/3092/3046>

7. Михайличенко К. М. Інновації як чинник модернізації транспортно-дорожнього комплексу України / К. М. Михайличенко // Вісник економіки і транспорту промисловості. – 2013. – № 44. – С. 64 – 70.

8. Кучерявенко С. Ю. Сутність інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств сфери послуг / С. Ю. Кучерявенко // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2012. – № 1. – С. 44 – 47.

REFERENCES

Hurch, L. M., and Chenchyk, A. A. "Marketinghove doslidzhenia rynku transportnykh posluh Ukrainy" [Market Research Ukraine transport services]. http://vlp.com.ua/files/23_22.pdf

Korniiko, Ya. R. "Suchasnyi rozvytok transportnoi systemy Ukrainy" [Modern development of transport system of Ukraine]. <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/PPEI/article/viewFile/3092/3046>

Kucheriavenko, S. Yu. "Sutnist innovatsiino-investytsiinoho rozvytku pidpriemstv sfery posluh" [The essence of innovation and investment service companies]. *Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektualnoi vlasnosti*, no. 1 (2012): 44-47.

Latsonik, U. "Teoriia innovatsionnogo predpriatiia" [The theory of innovative enterprise]. In *Terra economicus : sb. statey rossiyskikh i zarubezhnykh ekonomistov nachala XXI veka*. Moscow: Nauka-Spektr, 2008.

Mykhailychenko, K. M. "Innovatsii iak chynnyk modernizatsii transportno-dorozhnyoho kompleksu Ukrainy" [Innovation as a factor in upgrading the transport system of Ukraine]. *Visnyk ekonomiky i transportu promyslovosti*, no. 44 (2013): 64-70.

Ofitsiyni sait Derzhavnogo komitetu statystyky. <http://www.ukrstat.gov.ua>

Piliushenko, V. L., and Arakelova, I. O. "Stratehiia innovatsiinoho upravlinnia sferoiu posluh na osnovi marketynhovoho pidkhodu" [Strategy Innovation Management service industry based marketing approach]. *Marketynh i menedzhment innovatsii*, no. 4 (2013): 133-142.

Vodianka, L. D., and Bykanova, O. V. "Rozvytok innovatsiinoi diialnosti u sferi posluh" [The development of innovation in services]. http://www.confcontact.com/20120322/4_vodyanka.php